

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 128.997 van 9 maart 2004
in de zaak A. 143.809/XII-3980.**

In zake : Liesbet NUYTTEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. Decramer,
kantoor houdende te Wervik,
Nieuwstraat 23

tegen :

de VZW MARGARETA-MARIA-INSTITUUT,
die woonplaats kiest bij
advocaat T. Vancoillie,
kantoor houdende te Kortemark,
Torhoutstraat 10.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Liesbet Nuytten op 12 november 2003
heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van :

- “1. De beslissing van de Examencommissie van de VZW Margareta-Maria-Instituut, [...] waarbij beslist wordt dat over het schooljaar 2002-2003 aan verzoekster een C-oriënteringsattest werd toegekend;
2. De beslissing gewezen door de Beroepscommissie van de VZW Margareta-Maria-Instituut, [...] op 16.09.2003, en waarbij beslist werd te adviseren 'de beslissing van de klassenraad zowel naar vorm als naar inhoud correct te bevinden en bijgevolg de klassenraad niet opnieuw samen te roepen'.
3. De beslissing gewezen door de Inrichtende Macht van de schoolinstelling, namelijk de Raad van Bestuur van de VZW Margareta-Maria-Instituut [...] op 17.09.03 en waarbij beslist werd de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde
verzoekster de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring opgesteld door auditeur D. Mareen, op grond van artikel 94 van het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag over de vordering tot schorsing opgemaakt door auditeur D. Mareen;

Gelet op de beschikkingen van 12 januari 2004, houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 februari 2004;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. Decramer, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat T. Vancoillie, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Over de feitelijke gegevens.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

Verzoekster volgt gedurende het schooljaar 2002-2003 het zevende specialisatiejaar T.S.O. leefgroepenwerking bijzondere jeugdzorg aan het Margareta-Maria-Instituut te Kortemark.

Bij beslissing van 20 juni 2003 wordt haar een oriënteringsattest C toegekend. De “notulen van de besprekingen binnen de klasse[n]raad” vermelden bij “bemerkingen/motivatie” naast de naam van verzoekster “Niet geslaagd voor GIP en stage”.

Na een op 25 juni 2003 aangevraagd onderhoud met de adjunct-directeur, op 2 juli 2003, wordt op 3 juli 2003 beroep ingesteld bij de beroepscommissie van de onderwijsinstelling. In een nota van zes bladzijden ontwikkelt verzoekster voor de beroepscommissie haar grieven welke betrekking hebben op “afwezigheid van examenreglement”, “schoolagenda”, “stagegegevens”, “verslag van de stagebeoordeling”, “notulen van de delibererende klassenraad”, “concrete motivering voor het C-attest”, “stagebeoordeling” en “laattijdige bijeenroeping van de Interne Beroepscommissie”. In die uiteenzetting komt verzoekster er onder meer toe als kritiek te formuleren op de toekenning van het C-attest dat de puntentoeckenning terzake de stage niet wordt begrepen, gelet op de gunstige evolutie, en dat de beslissing houdende toekenning van het attest zelf niet gemotiveerd is.

Met een brief van 16 september 2003 deelt de beroepscommissie aan de inrichtende macht van het instituut mee :

“De beroepscommissie, samengesteld uit de volgende leden : Zr. Ida Brackx, Mw. Lieve Ternest, Mr. Paul Vanthournout, is bijeengekomen op 16-9-2003 om 15.00 uur.

De beroepscommissie heeft vastgesteld dat de delibererende klassenraad regelmatig is samengesteld.

De beroepscommissie heeft de pleegvader, de leerling Liesbet Nuytten en hun raadsman gehoord.

De beroepscommissie heeft de stagebegeleidster Mw. Olsen en de technisch adviseur Mw. Vanlauwe gehoord.

De beroepscommissie heeft alle stukken grondig onderzocht. Daarbij werd vastgesteld dat het document 'Verslag tussentijdse evaluatie' verkeerdelijk

gedateerd is op 25-02-03, waar uit andere documenten blijkt dat het 25-03-03 moest zijn.

De beroepscommissie adviseert na zorgvuldige overweging van de feiten en de argumenten en gelet op het onvoldoende voor stage én voor de geïntegreerde proef :

De beslissing van de klassenraad was zowel naar vorm als naar inhoud correct en bijgevolg dient de klassenraad niet opnieuw samengeroepen te worden”.

Op 17 september 2003 schrijft de voorzitter van de raad van bestuur aan verzoekster :

“Gelet op de conclusies van de beroepscommissie, bijeengekomen op 16 september (zie bijlage) heeft de inrichtende macht, in de vergadering van de Raad van Bestuur dd 17 september 2003 beslist om de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen om de eerder genomen beslissing opnieuw te overwegen”;

Over het voorwerp van het beroep.

Overwegende dat verzoekster ter terechtzitting verduidelijkt het beroep enkel te richten tegen de derde in het inleidend verzoekschrift genoemde beslissing, zijnde de voor vernietiging vatbare eindbeslissing van de raad van bestuur, om de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen; dat het voorwerp van het beroep aldus wordt begrepen;

Over de kennelijke gegrondheid.

Overwegende dat verzoekster in haar verzoekschrift als middel onder meer aanvoert dat “noch de beslissing van de Interne Beroepscommissie, noch de beslissing van de Raad van Bestuur van de VZW, derhalve de Inrichtende Macht, [...] gemotiveerd [zijn]”; dat zij met betrekking tot het advies van de beroepscommissie uiteenzet :

“De beslissing van de Beroepscommissie is niet gemotiveerd, wat het algemeen principe van de motiveringsplicht in administratieve zaken schendt.

De Commissie stelt enkel wie gehoord werd, dat het de stukken grondig heeft onderzocht, nergens een verkeerde datum werd vastgesteld en dat aldus geadviseerd wordt de beslissing van de Delibererende Klassenraad zowel naar

vorm als naar inhoud correct te bevinden, en dat derhalve de klassenraad niet opnieuw moet worden bijeen geroepen.

Dit is een veel te vage omschrijving, waarbij overigens niet eens rekening werd gehouden met de nota die ter zitting werd neergelegd voor verzoekster gedateerd op 15.09.03, en waarbij in geen enkel opzicht naar deze nota wordt verwezen, noch aangeduid dat men er grondig kennis van heeft genomen”,

en met betrekking tot de eindbeslissing :

“De Inrichtende Macht neemt gewoon klakkeloos de conclusies van de Beroepscommissie over, in algemene en vage termen, zonder enige motivering van welke aard ook.

Waar de Inrichtende Macht diende vast te stellen dat de beslissing van de Interne Beroepscommissie noch vormelijk noch inhoudelijk correct was, diende zij uiteraard haar eigen verantwoordelijkheid op te nemen en de passende wending aan de zaak te geven, quod non.

Ook hier zijn de vormelijke vereisten niet nageleefd, en is eveneens de motiveringsplicht geschonden”;

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota in de schorsingsprocedure over het advies van de beroepscommissie opmerkt :

“Het verwijt dat de beslissing niet gemotiveerd werd kan zekerlijk niet staande gehouden worden.

De Interne Beroepscommissie stelde duidelijk dat zij de argumenten die naar voor gebracht werden door de raadsman van de ouders van verzoekster en deze van de delibererende klassenraad heeft onderzocht.

Daarenboven werd de regelmatigheid van de samenstelling van de klassenraad als mede hun stukken onderzocht.

Als besluit stelt de beroepscommissie dan ook dat het niet geslaagd zijn voor de stage en de geïntegreerde proef voldoende waren om de beslissing die genomen werd door de klassenraad te ondersteunen en dat deze bijgevolg zowel naar vorm als naar inhoud correct is. (stuk 17 verwerende partij)

Er kan bijgevolg zekerlijk niet gesteld worden dat de beroepscommissie geen motivering gegeven heeft voor haar negatief advies omtrent het opnieuw samenroepen van de klassenraad”;

Overwegende dat zij omtrent de motivering van de bestreden beslissing meent dat “kan verwezen worden naar hetgeen reeds werd vermeld in het kader van de beroepscommissie”, dat voorts enkel een beslissing om de delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn, maar dat zulks niet hoeft wanneer “de negatieve beslissing van de beroepscommissie” wordt

gevolgd en dat “door de inrichtende macht een uitdrukkelijke motivering [werd] gegeven aan haar beslissing door het gemotiveerd advies van de beroepscommissie met hetzelfde schrijven over te maken aan de ouders van verzoekster”; dat zij ten slotte opmerkt dat niet alle grieven of middelen van verdediging opgeworpen door de betrokkene stuk voor stuk beantwoord moeten worden maar dat het daarentegen volstaat indien in de beslissing zelf de motieven opgenomen worden die de beslissing kunnen dragen; dat zij tenslotte in de nota ingaat op de verschillende grieven die verzoekster had uiteengezet in haar nota voor de beroepscommissie;

Overwegende dat de artikelen 68 en volgende van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs een beroep binnen de school organiseren tegen beslissingen van de delibererende klassenraad; dat een dergelijke beroepsprocedure, wil zij nut hebben, er in ieder geval op gericht moet zijn om de klachten en de argumenten van verzoekster te onderzoeken en dat verzoekster een afdoende antwoord op haar klacht moet vinden, nu de delibererende klassenraad niet meer diende samen te komen, hetzij finaal in de beslissing van de inrichtende macht, hetzij ten minste in het advies van de beroepscommissie;

Overwegende dat de Raad van State niet moet beoordelen of de thans door verwerende partij in haar nota gegeven antwoorden op verzoeksters grieven voor de beroepscommissie het afwijzen van een nieuwe samenkomst van de delibererende klassenraad vermogen te schragen; dat immers die gegevens niet zijn terug te vinden in enig aan de Raad voorgelegd stuk van de beroepscommissie of van de inrichtende macht; dat de Raad voor de beoordeling van de motiveringsplicht geen rekening mag houden met motieven die eerst naderhand op papier zijn gezet en waarvan niet blijkt dat zij uitgaan van het bevoegde orgaan op het ogenblik van zijn beslissing;

Overwegende dat hetgeen aan verzoekster wél door het bevoegde orgaan als beslissing werd meegedeeld als enig motief refereert aan “de conclusies van de beroepscommissie”; dat de raad van bestuur weliswaar ook dit advies aan verzoekster ter kennis heeft gebracht; dat evenwel verzoekster er na de uitputting van haar administratief beroep volkomen het raden naar had waarom naar luid van voormelde conclusies de beslissing van de klassenraad “zowel naar vorm als naar inhoud correct [was]”; dat immers, zo mag worden aangenomen dat deze beroepscommissie haar advies heeft geformuleerd na “alle stukken grondig onderzocht” te hebben en “na zorgvuldige afweging van de feiten en de argumenten”, vastgesteld moet worden dat verzoekster ook in dit advies niet het minste gegeven vindt dat haar in staat stelt zich er van te vergewissen waarom de beroepscommissie - en bijgevolg de raad van bestuur - gemeend heeft haar grieven terzijde te moeten schuiven; dat de enkele verwijzing naar “het onvoldoende voor stage én voor geïntegreerde proef” niet zonder meer kan volstaan, gelet op de grieven die verzoekster precies hieromtrent heeft geformuleerd; dat geen enkel ander motief, indien aanwezig, in het advies is veruitwendigd; dat het middel in de besproken mate kennelijk gegrond is;

Overwegende dat het annulatieberoep kennelijk gegrond is;

Overwegende dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat de door verzoekster ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geen voorwerp meer heeft,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 17 september 2003 van de raad van bestuur van het Margareta-Maria-Instituut VZW om de delibererende klassenraad van het zevende jaar Leefgroepenwerking bijzondere jeugdzorg niet opnieuw samen te roepen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen maart 2004, door :

de HH. G. VAN HAEGENDOREN,
F. BONTINCK,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.